

Иван Вазов

Все там...

Все там на запад, дор до Дрин
дене и в мрака на нощта,
летиме всички до един,
с душата, с мисълта.

Все там стремиме се сега,
тук дишаме, а там живейм –
в студа, в мъглите и в снега
настръхнали се рейм.

Все там отива наший ум,
на боя в адската игра,
и слушаме ту грозен шум,
ту вихрено ура!

Все там, във оня край свещен,
днес фокус, в себе мощно сбрал
мечтите на народа цял,
копнежа вдъхновен.

Все там, де подлият палач
на човешкий дух е в бяг,
де радост сменя стон и плач
пред българския стяг.

Там, дето с мощни си ръце
твори нечувани дела
юнакът с лъвското сърце,
с орловите крила;

де наший блян създал си трон,
де наший дух сградил си храм –
към оня чуден небосклон летим –
все там, все там!

Ноември 1915 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4897>]